Doctorat en no-res

SEBASTIÀ ROIG

Si algun dramaturg empordanès vol posar-se en la pell de Molière, ara ho té bé per escriure una comèdia d'embolics titulada El metge imaginari. Pot partir de la certesa que, a les urgències de l'hospital de Figueres, un miler de pacients refredats, esquinçats o carregats de romanços i malalties banals han estat atesos per un metge que, en realitat, no n'era. Només era un diletant. Un amateur. Un aficionat als diagnòstics. Però de metge, res.

Per arrodonir-ho, el doctor fictici havia estat denunciat, fa uns quants anys, per haver posat càmeres als lavabos de dones de l'Escola d'Infermeria de Castelló. Caram! Amb aquest historial, on no hauria desentonat gens és fent d'extra en aquells vodevils hospitalaris de Mariano Ozores, on Pajares i Esteso escaiolaven el primer paio que se'ls plantificava al davant dels nassos.

Botir o adornar els currículums professionals és un fet força corrent. Ara bé, una cosa és exagerar les teves aptituds a la pàgina de LinkedIn i l'altra falsificar una titulació oficial. I si per postres ho fas tan bé, que el Col·legi de Metges de Girona te l'avala, no ens ha d'estranyar tant que a l'hospital s'empassessin la bola.

D'acord: si haguessin googlejat el nom de l'impostor, els gestors del centre haurien vist de seguida que tot plegat grinyolava. Però cal donar-los un vot de confiança: gestionar el dia a dia de l'hospital és molt complex i, la veritat, davant d'una certificació vàlida, sembla lògic que no saltés cap alarma. A partir d'ara, abans de donar el sí definitiu als futurs candidats, segur que es passejaran per internet a veure què hi troben. Pot ser que això els ajudi a estalviar-se situacions tan innecessàries com grotesques.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/05/25/doctorat-no-res/784985.html?utm_source=rss